

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph. D.

Práci předložila: Barbora Zemanová

Název práce: Teorie osobnosti se zaměřením na Sigmunda Freuda

1. CÍL PRÁCE:

Cílem předkládané práce je přiblížení Freudovy koncepce lidské osobnosti, které je doplněno pojetím Jungovým a Adlerovým. Práce má pomoci se v těchto názorech zorientovat a tento cíl je naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Uvádět v Úvodu výčet literatury (včetně článků a sekundární literatury) považuji za nadbytečné až rušivé. První větší celek (kap. 3) je věnován základním pojmům Freudovy teorie a jde o jakési její elementární představení. Čtvrtá kapitola přibližuje podobným způsobem genezi Freudova pojetí osobnosti, přičemž postup místy připomíná jen pečlivě vypracovaný slovíček psychoanalytických pojmů. Podobně vyznívá i kapitola o psychosexuálním vývoji.

Členění textu do kapitol je sice přehledné, ale práce pak trochu klame v tom, že na první pohled vypadá detailnější, než ve skutečnosti je. Opravdu mají kapitoly o rozsahu 2 řádku (5.5), 4 řádků (5.4) smysl jakožto samostatné kapitoly s nadpisem?

Prostor pro iniciativnější postup nabízela kapitola šestá, v níž sama autorka hned na začátku konstatuje, že Freud, Jung a Adler se zabývali výkladem snů. O srovnání se zde i pokusila, ale spíše je to jen následnost odstavců, než srovnání. Možná stálo za úvahu tuto část více rozpracovat i za cenu překročení původně stanovených mantinelů.

V kapitole o Jungovi najdeme kromě převážně deskriptivní části i náznaky srovnání s Freudem (v částech o nevědomí a o libidu). Vzhledem k tomu, že „porovnání s Freudem“ je v nadpisu celé kapitoly, dalo se zde očekávat více. Totéž lze říct i o kap. č. 8, jejíž nadpis slibuje porovnání Adlerovy a Freudovy teorie (srovnání zde je, ale opět jen jaksi okrajově). Nejvíce místa tak autorka věnuje srovnávání vybraných teorií až v samotném Závěru.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Po formální stránce je práce bez výrazných nedostatků. Vytknout lze jen drobnosti (např. sjednotit uvádění ženských příjmení buď do přechýleného, nebo do nepřechýleného tvaru, nejednotné to není jen u různých příjmení, ale také např. Dreikursová-Fergusonová je uváděna v obou podobách). Na zdroje je náležitě odkazováno, stylisticky je práce na vysoké úrovni.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Předložený text je zpracován pečlivě a do jisté míry opatrně. Autorka se nikde nepouští na tenký led. Vždy se pevně drží zábradlí sekundární literatury. Na cestě jí tím pádem nečeká žádné překvapení. Práci na jedné straně není co závažného vytknout, na straně druhé není příliš za co pochválit. Jelikož vybrané teorie patří k neznámějším, existuje k ní i aktuální kvalitní sekundární literatura v českém jazyce. Nic víc potřeba nebylo (na jediný cizojazyčný zdroj je odkázáno jen na jednom místě). Téma je tedy středně (či méně) náročné. Pokud opravdu nebylo cílem víc, než podat přehled vybraných teorií, je tento cíl splněn na výbornou. Myslím si ale, že si autorka mohla laťka nastavit podstatně výše.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

Na s. 20 píšete, že Jung „sexualitu bral jako něco přirozeného, tudíž jí nevěnoval takovou pozornost jako Freud.“ Freud tedy sexualitu považoval za něco nepřirozeného a proto se jí zabýval?

Na s. 34 píšete, že Freud popsal Elektiřin komplex? Jak se stavíte ke skutečnosti, že ve studii O ženské sexualitě Freud tento pojem (nejen označení, ale princip) jednoznačně odmítá?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA : výborně

Datum: 18.5.2015

Podpis:

